

Overbevisning, at den Slags Udtryk ikke faae nogensohmhelst Betydning for Fremtiden. Jeg erkjender, at det ærede Medlem her bagved (Suel) gjennem de Bemærkninger, han udtalte om Mindretallet igaar, dog ikke gif videre, end jeg idetmindste synes kunde være passende, naar man ønsker at bevare et nogenlunde fredeligt Forhold til hinanden. Jeg tror af Hensyn til Tiden ikke at burde gjøre mere end een faktisk Bemærkning til, hvad han kom med, skjøndt det ikke vilde være vanskeligt for mig ogsaa at oplyse hans øvrige Udtalelser. Denne ene Bemærkning kan jeg ikke undlade, fordi jeg tror, at det ærede Medlems Ord ellers kunde blive misforstaaede. Det ærede Medlem rettede den Behreidelse mod Mindretallet, at det skulde have skrevet sin Betænkning, før det fjendte Flertallets Betænkning, og dette skulde jo aabenbart være en Slags Udtalelse om, at Mindretallet havde skrevet, som det har, uden at vide, hvorledes Flertallet stillede sig. Men det er en komplet Misforstaaelse. Mindretallet har ganske vist skrevet den største Del af sin Betænkning samtidig med Flertallet, og hvorfor? Fordi man anmodede os om at skynde os, da man gjerne vilde have Sagen frem til 2den Behandling om Mandagen, en Behandling, som ogsaa, efter Flertallets Ønske, paabegyndtes igaar. Vi paafyndede da vort Arbejde saameget som muligt, inden vi saae, hvad Flertallet havde skrevet, og denne Smødekommehed fremstiller man nu, som om vi have gjort noget Utilbørligt. Vi have skrevet, hvad vi kunde, af Betænkningen paa Grundlag af, hvad der er foregaaet i Udvalget, og paa Grundlag af den Stilling, som Flertallet der havde indtaget. Det er Noget, som jeg ikke kan indse, at der er noget Misligt i; det var kun en Smødekommen mod Flertallet. Hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) angaar, forekommer det mig derimod, at han har udtalt sig i stærkere Udtryk, end det i og for sig kunde være ønskeligt, naar man overhovedet skal forhandle med hinanden. Men jeg skal, som sagt, lade dette ligge og kun henholde mig til de Bemærkninger, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Frederiksberg (Schou), om, hvorledes det hænger sammen med, hvad der er foregaaet i Udvalget, saavel om, at det ikke skulde være det første Møde, i hvilket Flertallets Forslag blev fremlagt, som om, at vi ikke virkelig skulde have forlangt større Tid til at komme ind paa Undersøgelser af forskjellige Ting. Jeg skal dertil føie, at naar det ærede Medlem anede over, at Mindretallet i sin Betænkning havde berørt, hvad der var foregaaet i Udvalget, som noget ganske særlig Uørt,

saar kan jeg virkelig aldeles ikke begribe denne Udtalelse fra det ærede Medlem, thi Mindretallet har ikke berørt Andet om, hvad der er foregaaet i Udvalget, end hvad der var aldeles nødvendigt for at begrunde dets Stilling; nei, den, der først paa en personlig Maade er kommen ind paa at ville give Oplysninger om, hvad der er foregaaet i Udvalget, det er det ærede Medlem selv idag. Jeg skal dog foruden det, som er blevet omtalt af det ærede Medlem fra Frederiksberg, kun oplyse, at naar det ærede Medlem har sagt, at det ikke kunde hjælpe Mindretallet, at det havde udtalt sig, som slet var, men det skulde have stemt for hans Endringsforslag, saar er dette en bekynderlig Udtalelse; thi det er netop saar mærkverdigt, at idetmindste de 2 af Mindretallet have stemt for. Da det ærede Medlem stillede sine Forslag, fik han — som det er blevet oplyst — kun derfor — saavidt jeg husker; jeg kan mulig tage fejl — 3 Stemmer for dem, nemlig hans egen og saar 2 til af Mindretallet, nemlig det ærede Medlems fra Frederiksberg og min Stemme, idet vi ganske vist forbeholdt os — i den Henseende har det ærede Medlem Ret — at vi med Hensyn til Summerne ikke vilde gaa saar vidt som han, men vi vilde tage hans Forslag som Grundlag for en Forhandling. Naar det ærede Medlem dernæst udtalte, at vi ikke havde stillet noget Endringsforslag, og at det derfor var et blot Mundsveir, naar vi sagde, at al Smødekommen fra vor Side var bleven afvist, veed jeg ikke, hvad det ærede Medlem mener, thi naar man tilbyder sig at forhandle og som Svar derpaa blot saar det, at man har at stemme om det og det og slet ikke Andet, veed jeg ikke, hvorledes man skal betegne det anderledes, end at det er blevet afvist overhovedet at komme til en Forhandling med hinanden. Naar endelig det ærede Medlem idag har udtalt, at det, vi have skrevet i vor Betænkning, var en Række af Insinuationer mod Flertallet, saar forstaar jeg ikke, hvad der har foranlediget eller berettiget ham til en saadan Udtalelse. Det er jo hverken ham eller andre ærede Mindretalsmedlemmer, dette rammer — overfor dem have vi tværtimod anerkjendt, at de have viist Smødekommen. — Vor Besværing over Mangel paa Smødekommen vedkommer hverken ham eller det ærede Medlem for Nalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel), men — som det ogsaa udtrykkelig er udtalt idag af den ærede Ordfører — kun Flertallet og dets Ordfører. Flertallet har sin Ordfører, og denne Ordfører har meget bestemt — jeg paafjønner det — udtalt dets Standpunkt; han har slaet Flertallets Standpunkt fast som en Sfte-Forhandling med Mindre-